

**Wymagania edukacyjne
z katechezy w zakresie klasy IV technikum
do programu nr AZ-4-01/1 i podręcznika pt. „Świadełstwo miłości społecznej” nr AZ-43w-01/1-5 (RA-63-01/10-RA-1/16)
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

Kryteria oceniania w zakresie oceny celującej należy określić indywidualnie.

Ogólnie:

Ocena celująca oznacza, że osiągnięcia ucznia wyraźnie wykraczają poza poziom osiągnięć edukacyjnych przewidzianych w realizowanym przez nauczyciela programie nauczania.

Uczeń:

- twórczo i samodzielnie rozwija własne uzdolnienia,
- proponuje oryginalne i nietypowe rozwiązania problemów teoretycznych i praktycznych,
- osiąga sukcesy w konkursach i olimpiadach,
- angażuje się w prace pozalekcyjne np. montaż sceniczne, gazetki religijne,
- twórczo uczestniczy w życiu parafii np. należy do organizacji katolickich, uczestniczy w pielgrzymkach,
- jego pilność, systematyczność, zainteresowania, stosunek do przedmiotu nie budzi żadnych zastrzeżeń,
- posiada inne osiągnięcia indywidualne promujące ocenę celującą.

Ocena dopuszczająca	Ocena dostateczna	Ocena dobra	Ocena bardzo dobra
I. ŻYCIE W CHRYSZCIE			
Uczeń: Podaje rodzaje miłości. Definiuje pojęcie powołania. Wymienia podstawowe uczucia. Definiuje, czym jest sumienie. Wymienia cnoty kardynalne. Podaje skutki grzechu pierworodnego. Wskazuje na potrzebę poznania Boga. Wskazuje na związki pomiędzy wolnością, a odpowiedzialnością. Wskazuje na Jezusa jako tego, który wybiera zawsze dobro. Wnioskuje, że łaska jest darem nadprzyrodzonym potrzebnym do zbawienia.	Uczeń: Wymienia sposoby formowania sumienia. Przytacza znaczenie pojęcia cnoty. Podaje definicję łaski Bożej, charyzmatu. Wyszczególnia warunki sakramentu pojednania i pokuty. Wyjaśnia pojęcie szczęścia. Streszcza tekst źródłowy – wypowiedź Jana Pawła II. Streszcza naukę Jezusa o miłości. Stwierdza, że Bóg pragnie szczęścia człowieka. Opowiada tekst Łk 15,11-32. Wskazuje właściwe spojrzenie na cnotę sprawiedliwości.	Uczeń: Wymienia obowiązki człowieka wobec Stwórcy. Podaje naukę Kościoła o uczuciach. Objaśnia związki pomiędzy walką z grzechem a umacnianiem wolności. Wyjaśnia pojęcia: czyn moralny, czyn dobry, czyn zły. Objaśnia, na czym polega sprawiedliwość w życiu człowieka. Wyjaśnia istotę odpustu. Wskazuje aspekty wychowania prawego sumienia. Określa rolę cnót teologicznych. Charakteryzuje w czym powinno się przejawiać nawrócenie człowieka. Dowodzi, że Jezus jest Dawcą – Źródłem szczęścia ludzkiego. Dowodzi, że w Bogu odnajdujemy pełnię miłości.	Uczeń: Wyjaśnia pojęcie „oddania siebie Jezusowi”. Objaśnia rolę sumienia w życiu społecznym w świetle Prawa Bożego. Wyjaśnia, że współdziałanie z łaską pozwala na głębszy rozwój życia wewnętrznego. Uzasadnia sens i znaczenie błogosławieństw. Uzasadnia potrzebę kierowania się w życiu miłością. Uzasadnia potrzebę zaangażowania człowieka w rozwijanie cnót. Analizuje rolę wolnej woli i rozumu w kształtowaniu uczuć. Dowodzi, że Jezus jest drogą do wyzwolenia z grzechu. Analizuje postawę człowieka w wykorzystaniu daru wolności. Dowodzi słuszności postępowania według przykazania miłości.
II. W MODLITWIE JEZUS OBJAWIA OJCA			
Uczeń: Podaje, jakiej modlitwy nauczył nas Jezus. Przytacza przykłady pełnienia woli Bożej. Podaje, kto w tradycji chrześcijaństwa pisał o modlitwie. Wyjaśnia znaczenie przyjaźni w relacjach międzypersonalnych. Stwierdza, że modlitwa jest oparciem podczas pokus.	Uczeń: Definiuje pojęcie „pokusa”. Objaśnia, że modlitwa jest szczególną relacją człowieka do Boga. Wyjaśnia, co to znaczy, że możemy zwracać się do Boga „Ojciec”. Objaśnia, czym jest pełnienie woli Bożej. Wskazuje, czym była modlitwa dla świętych. Wskazuje, czym jest modlitwa.	Uczeń: Wyjaśnia nauczanie Kościoła o modlitwie w kontekście pełnienia woli Bożej. Objaśnia znaczenie słów: „nie wódz nas na pokuszenie”. Objaśnia nauczanie Ojca Świętego o modlitwie. Uzasadnia konieczność modlitwy. Uzasadnia rolę tradycji modlitwy w życiu chrześcijanina. Dowodzi, dlaczego warto budować przyjaźń z Bogiem na modlitwie.	Uczeń: Objaśnia różnice pomiędzy pokusą i grzechem. Wyjaśnia nauczanie Katechizmu Kościoła Katolickiego o tradycji modlitwy chrześcijańskiej. Określa nauczanie Jezusa o modlitwie.

III. Z CHRYSTUSEM UWIELBIAMY OJCA – DEKALOG			
Uczeń: Wymienia 10 przykazań Bożych. Podaje, w jaki sposób można wypełniać pierwsze przykazanie Boże. Nazywa, czym jest cnota czystości. Podaje treść VII przykazania. Nazywa Jezusa „Prawdą”. Wskazuje na potrzebę posiadania imienia chrześcijańskiego. Wskazuje na obowiązek szanowania rodziców. Stwierdza, że tylko Bóg jest dawcą życia i tylko On może je odebrać.	Uczeń: Podaje, że Dekalog stoi w obronie wartości. Wymienia różne formy świętowania chrześcijańskiego. Podaje różne formy realizacji czystości. Wyjaśnia, dlaczego Bogu przynależy się adoracja. Objaśnia, dlaczego mamy czcić imię Pańskie. Wyjaśnia znaczenie słowa „prawda”. Wskazuje, jak należy okazywać cześć i szacunek rodzicom. Określa, na czym polega fundamentalne prawo do życia. Opowiada, na czym polega przestrzeganie VII przykazania.	Uczeń: Podaje, na czym polega poszanowanie godności ludzkiej. Wyjaśnia, że normy moralne pozostają przez wieki niezienne. Streszcza naukę Chrystusa o prawdzie. Określa sposoby kształtowania postawy uczciwości. Uzasadnia znaczenie uczestnictwa we Mszy Świętej. Dowodzi, że Święta Rodzina z Nazaretu jest wzorem zachowywania IV przykazania. Analizuje naukę Kościoła na temat czystości. Analizuje teksty biblijne o szacunku dla imienia Bożego.	Uczeń: Wyjaśnia, dlaczego chrześcijanie celebrują niedzielą Eucharystię. Określa sposoby kształtowania postawy prawdy. Uzasadnia, że szacunek dzieci wobec rodziców sprzyja wewnętrznej harmonii życia – rodzinnego oraz właściwemu ich wychowaniu. Uzasadnia, że czystość umacnia więź z Bogiem. Analizuje znaczenie słów „wartość prywatna i wartość społeczna”.
IV. CHRYSTUS MOCĄ DUCHA ŚWIĘTEGO UCZY I POSYŁA -TAJEMNICA KOŚCIOŁA			
Uczeń: Podaje, kiedy i w jakich okolicznościach nastąpiło zesłanie Ducha Świętego. Wymienia męczenników Kościoła pierwotnego i czasów późniejszych. Podaje, komu Chrystus powierzył władzę nauczania. Podaje datę przyjęcia chrztu przez Polskę. Przytacza znaczenie słowa „odpowiedzialność”. Podaje, kim jest człowiek w świetle tajemnicy Objawienia. Wyjaśnia, kto to jest patron. Wskazuje na kardynała Stefana Wyszyńskiego jako wychowawcę i męża stanu. Stwierdza, jakiej władzy podlega każdy człowiek.	Uczeń: Wymienia korzyści płynące z faktu przyjęcia chrztu przez Polskę. Wymienia najważniejsze wydarzenia z życia kardynała Wyszyńskiego. Podaje daty uroczystości obchodzonych ku czci św. Wojciecha i św. Stanisława. Wyjaśnia teksty Pisma Świętego i nauczanie Kościoła mówiące o odpowiedzialności. Wyjaśnia, na czym polegała przemiana w Apostołach po zesłaniu Ducha Świętego. Objaśnia powiedzenie: „krew męczenników jest zasiewem chrześcijan”. Określa, kto tworzy Kolegium Biskupów. Stwierdza potrzebę pomocy i wzajemnego dialogu między Kościołem a państwem. Wyjaśnia, że Bóg jest „Najwyższym Władcą”.	Uczeń: Używa poprawnie pojęć: paruzja, monoteizm, politeizm. Wyjaśnia, co dla niezależności Polski w Europie zrobił Bolesław Chrobry. Streszcza życiorys św. Wojciecha i św. Stanisława. Wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za Kościół w Polsce. Charakteryzuje, jaka jest rola Ducha Świętego w życiu Kościoła i chrześcijanina. Charakteryzuje zadania Urzędu Nauczycielskiego Kościoła. Charakteryzuje rolę Prymasa jako budowniczego i obrońcy Kościoła. Uzasadnia dlaczego Kościół poddaje ocenie moralnej postępowanie władzy. Wskazuje, co powinno być celem dobrze sprawowanej władzy.	Uczeń: Uzasadnia, że prześladowania powodują wzrost Kościoła. Wskazuje zakres władzy prorockiej, kapłańskiej i królewskiej. Uzasadnia znaczenie dla Kościoła w Polsce Zjazdu Gnieźnieńskiego. Określa sytuację społeczno-polityczną w Polsce po II wojnie światowej. Wskazuje aspekty bycia odpowiedzialnym za Kościół. Proponuje, jak katolik może wpływać na dobre sprawowanie władzy. Dowodzi o potrzebie tworzenia władzy państwowej.

V. ŻYCIE CHRZEŚCIJANINA W ŚWIECIE			
Uczeń: Wymienia uprawnienia ludzi pracy. Podaje, kto jest źródłem prawdy. Podaje, kim jest człowiek. Przytacza cele państwa. Wyjaśnia znaczenie przyjścia Jezusa na świat. Wskazuje na obowiązki człowieka we wspólnocie. Wskazuje na teksty z Pisma Świętego o stworzeniu świata.	Uczeń: Wymienia trzy podstawowe grupy praw społecznych. Wymienia obowiązki obywateli wobec państwa. Streszcza fragmenty encykliki „Laborem exercens” dotyczące uprawnień ludzi pracy. Wyjaśnia pojęcie „ekologia” i „ekologia człowieka”. Wskazuje na rolę sumienia w odkrywaniu prawdy. Analizuje treść Pisma Świętego Mt 20,1-16. Analizuje teksty źródłowe.	Uczeń: Objaśnia, co to znaczy odpowiedzialność za los brata. Wyjaśnia, dlaczego człowiek wierzący powinien czuć. Określa zasady życia społecznego. Uzasadnia potrzebę stosowania prawa miłości we wspólnocie ludzkiej. Określa rolę odpowiedzialnych za pracę. Uzasadnia potrzebę kształtowania własnego życia na prawdzie. Uzasadnia konieczność dbania o przyrodę i środowisko.	Uczeń: Wyjaśnia, na czym polega zasada pomocniczości, dobra wspólnego, solidarności. Objaśnia, co i w jaki sposób pomaga człowiekowi w poszukiwaniu prawdy. Opisuje obowiązki spoczywające na władzy cywilnej wobec państwa. Uzasadnia, w jaki sposób praca kształtuje życie rodzinne i społeczne człowieka. Dowodzi słuszności praw społecznych. Analizuje współdziałanie Boga i człowieka w świecie.
VI. KATECHEZY LITURGICZNE I OKOLICZNOŚCIOWE			
Uczeń: Wymienia różne formy oddawania czci Maryi. Definiuje termin Adwent. Podaje, kiedy Pan Jezus zmarł i zmartwychwstał. Identyfikuje w pięknie przyrody stwórcze dzieło Boga. Wyjaśnia, od czego zależy owocne przeżycie rekolekcji. Wyjaśnia znaczenie słowa „liturgia”. Wskazuje na cel życia chrześcijańskiego. Uzasadnia potrzebę modlitwy za zmarłych. Opowiada tekst Ewangelii mówiący o Wcieleniu. Wskazuje, kiedy rozpoczyna się i jak długo trwa Wielki Post.	Uczeń: Nazywa różne znaki i gesty liturgiczne. Przytacza naukę Kościoła dotyczącą szacunku wobec zmarłych. Podaje istotne treści liturgii okresu Adwentu. Podaje wiek, w którym ustanowiono uroczystość Narodzenia Pańskiego. Wymienia wartości prowadzące do wewnętrznego nawrócenia. Wymienia, jakie skutki dla naszego życia ma zmartwychwstanie Chrystusa. Wyjaśnia, na czym polega kult Matki Bożej. Wyjaśnia, istotę Wielkiego Postu. Streszcza wypowiedź Jana Pawła II na temat odpoczynku. Określa, kto i kiedy ustanowił uroczystość Wszystkich Świętych.	Uczeń: Podaje treść nauki Pisma Świętego o pięknie świata i czasie wolnym. Wylicza rzeczy ostateczne człowieka. Objaśnia, znaczenie tekstu biblijnego o kuszeniu Jezusa. Objaśnia teksty mówiące o świętości. Określa elementy przygotowania do Bożego Narodzenia. Określa sposób dziękczynienia Bogu za Jego miłość. Opisuje postawy modlitewne. Dowodzi potrzebę oddawania czci Maryi. Dowodzi słuszności postępowania miłosiernego Ojca. Analizuje prawdę, że każda Msza Święta jest uobecnieniem męki, śmierci i zmartwychwstania Pana Jezusa.	Uczeń: Wymienia czynniki wpływające na dobre przeżycie czasu Wielkiego Postu. Rozróżnia drogi prowadzące do Królestwa Niebieskiego. Charakteryzuje formy oddawania czci Maryi. Określa sposób pracy nad sobą w celu osiągnięcia zbawienia. Uzasadnia potrzebę stałego pogłębiania wiary. Uzasadnia radosny charakter przeżywania świąt Bożego Narodzenia. Określa zaangażowanie religijne chrześcijanina w czasie wypoczynku. Dowodzi konieczności wzięcia udziału w rekolekcjach wielkopostnych.